

Sygn. akt I C 17/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Manista

Protokolant: staż. Ewelina Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa F. P. (1)

przeciwko T. S.

o zapłatę

1. zasądza od T. S. na rzecz F. P. (1) kwotę 6.900 / sześć tysięcy dziewięćset / zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części oddala powództwo;
3. zasądza od T. S. na rzecz F. P. (1) kwotę 2.837,72zł / dwa tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze / tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od F. P. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 223,35zł / dwieście dwadzieścia trzy złote trzydzieści pięć groszy / tytułem zwrotu części kosztów opinii biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;
5. nakazuje pobrać od pozwanego T. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 349,34zł / trzysta czterdzieści dziewięć złotych trzydzieści cztery grosze / tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa;
6. przyznaje i nakazuje wypłacić radcy prawnemu K. N. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 2.952 / dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa / zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu T. S..

Sygn. akt I C 17/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 18 czerwca 2012r., F. P. (1) wniósł o zasądzenie od T. S. kwoty 8.100zł, kwoty ustawowych odsetek od powyżej kwoty tj. 1.973zł od dnia 1 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty / k. 2 – 4 – pozew /.

Pozwany T. S. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2012r., Sąd ustanowił dla pozwanego T. S. pełnomocnika z urzędu / k. 31 –32 – protokół rozprawy z dnia 13 grudnia 2012r. /.

W piśmie procesowym z dnia 27 listopada 2014r., powód rozgrzeszył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 11.341zł / k. 211 – pismo procesowe powoda F. P. (1) /.

Ostatecznie, w piśmie procesowym z dnia 15 września 2015r., pełnomocnik powoda sprecyzował roszczenie i wniósł o zasądzenie od pozwanego T. S. na rzecz powoda F. P. (1) kwoty 11.341zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2010r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych / k. 239 – pismo procesowe z dnia 15 września 2015r. /.

Pełnomocnik pozwanego T. S. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. W przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego, wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, które nie zostały uiszczzone / k. 246 – protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2016r. /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. P. (1) zawarł z T. S., ustną umowę na podstawie, której powód zobowiązał się wykonać na terenie nieruchomości pozwanego, położonej w miejscowości M., gm. N., 19 słupów latarni oświetleniowych, po 300zł za każdy słup latarni, zadanie tarasu za kwotę 900zł oraz budkę piwną, która służyła na boisku sportowym jako kawiarnia – kiosk, za kwotę 500zł. Strony postępowania ustaliły nadto, iż F. P. (1) wykonana 3 wiaty, na terenie nieruchomości położonej w miejscowości G. za łączną kwotę 1.000zł / d. k. 64-65 – zeznania świadka K. P.; k. 65-66 – zeznania świadka G. P.; k. 66-67 – zeznania świadka G. J.; k. 67 – zeznania świadka M. P.; k. 67-68 – zeznania świadka P. S. /.

F. P. (1) wykonywał wszystkie umówione prace w okresie od marca 2010r. do sierpnia 2010r. / d. k. 92-93 – zeznania świadka B. K.; k. 94 – zeznania świadka M. K.; k. 95 – zeznania świadka M. S. /.

Na początku wykonywanych prac T. S. przekazał powodowi, za pośrednictwem jego syna G. P., kwotę 1.200zł. Pozostała kwota miała być zapłacona po wykonaniu wszystkich prac.

Po wykonaniu wszystkich umówionych prac, T. S. nie zapłacił F. P. (1) uzgodnionych kwot za wykonane prace / d. k. 66-67 – zeznania świadka K. P.; k. 96 w zw. z k. 31-31verte – zeznania powoda F. P. (1) /.

Wartość prac wykonanych przez powoda w miejscowości M., tj. latarni i zadania tarasu wynosi 5.282zł, natomiast łączna wartość dwóch wiat oraz pokrycia dachowego wykonanego w miejscowości G. zamyka się kwotą 3.961zł / d. k. 141-146 – opinia biegłego sądowego specjalisty instalacyjno – inżynierskiego I. B.; k. 191-197 – opinia uzupełniająca specjalisty instalacyjno – inżynierskiego I. B. /.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2012r., które nie zostało doręczone, F. P. (1) wezwał T. S. do zapłaty kwoty 8.100zł, w terminie 7 dni / d. k. 6 – wezwanie do zapłaty; k. 5 – niedoręczona przesyłka adresowana do T. S. /.

Odpis pozwu został doręczony T. S. w dniu 8 listopada 2012r. / d. k. 24 – zwrotne potwierdzenie odbioru /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego z zeznań świadków K. P. / 64-65 /, G. P. / k. 65-66 /, G. J. / k. 66-67 /, M. P. / k. 67 /, P. S. / k. 67-68 /, B. K. / k. 92-93 /, M. K. / k. 94 /, M. S. / k. 95 /, zeznań powoda F. P. (1) / k. 96 w zw. z k. 31-31verte /, opinii biegłej specjalisty instalacyjno – inżynierskiej I. B. / k. 141-146 i k. 191-197 /.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. P., G. P., G. J., M. P., P. S., B. K., M. K., M. S. oraz zeznania powoda F. P. (1), albowiem są one logiczne, konsekwentne, spójne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Przy czym okoliczności związane z wykonywaniem przez powoda prac na terenie nieruchomości, które w tym czasie stanowiły własność pozwanego, potwierdzili świadkowie zgłoszeni zarówno przez stronę powodową, jak i przez stronę pozwaną.

Sąd uznał za rzetelne, fachowe, obiektywne, bezstronne i rzeczowe opinie biegłego sądowego specjalisty instalacyjno – inżynierskiej I. B., która na zlecenie Sądu wydała opinię i opinię uzupełniającą, w przedmiotowej sprawie. Opinie

zostały sporządzone zgodnie z zakreślonymi tezami dowodowymi, w oparciu o wnikliwą analizę akt sprawy i własną wiedzę biegłej, nadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego T. S. / k. 97-98 w zw. z k. 31verte-32 /, albowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w szczególności z zeznaniami przesłuchanych świadków. Sąd uznał, iż depozycje pozwanego zostały złożone jedynie dla potwierdzenia zajętego stanowiska w rozpoznawanej sprawie.

Sąd pominął w swoich rozważaniach zeznania świadka P. K. / k. 93-94 /, albowiem ich treść nie miała wpływu na rozstrzygnięcie rozpoznawanej sprawy, w szczególności świadek ten nie posiadał wiedzy na temat ustaleń dokonanych przez strony postępowania.

Sąd pominął także treść pism znajdujących się na kartach od 27 do 30, gdyż nie posiadają one nawet charakteru dokumentów prywatnych, gdyż nie znajduje się na nich podpis osoby, która sporządzała powyższe pisma.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowią przepisy regulujące umowę o dzieło art. 627 in k.c. Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia / art. 627 k.c. /.

Elementami przedmiotowo istotnymi umowy o dzieło jest określenie dzieła, którego obowiązek wykonania obciąża przyjmującego zamówienie, oraz stanowiące jego ekwiwalent wynagrodzenie, do zapłaty którego zobowiązany jest zamawiający.

Podstawowym obowiązkiem przyjmującego zamówienie jest obowiązek wykonania dzieła. Jest on odpowiedzialny za jakość dzieła. Sposób wykonania pozostawiony jest w zasadzie uznaniu przyjmującego zamówienie, byleby dzieło miało przymioty ustalone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła.

Z chwilą ukończenia dzieła przyjmujący zamówienie ma obowiązek wydać dzieło zamawiającemu i umożliwić mu korzystanie z dzieła stosownie do jego właściwości.

Podstawowym obowiązkiem zamawiającego jest zapłata wynagrodzenia należnego przyjmującemu zamówienie, co należy do essentialia negotii umowy o dzieło. W braku odmiennej umowy należy się ono w chwili oddania dzieła, a gdy dzieło ma być oddane częściami i wynagrodzenie zostało obliczone za każdą część z osobna – z chwilą spełnienia każdego ze świadczeń częściowych / art. 641§1 i §2 k.c. /.

Wynagrodzenie przyjmującego zamówienie należy do essentialia negotii umowy o dzieło. Można je określić wprost przez wskazanie wysokości owego wynagrodzenia.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, w realiach rozpoznawanej sprawy, należy uznać, iż powód F. wykonał obciążające go zobowiązanie, wykonał 19 słupów oświetleniowych, taras, trzy wiaty oraz budkę piwną. Będące przedmiotem umowy o dzieło przedmioty zostały wydane i przyjęte przez pozwanego, który nie zgłosił zastrzeżeń, co do jakości wykonanych przedmiotów i w związku z powyższym obciążał go obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Zgodnie z zawartą umową, pozwany zobowiązał się zapłacić powodowi, za wykonane dzieło, wynagrodzenie w łącznej wysokości 8.100zł, na którą to kwotę składały się kwoty: 5.700zł z tytułu wykonanych słupów oświetleniowych, 900zł tytułem wynagrodzenia za wykonanie tarasu, 1.000zł za wykonanie trzech wiat w miejscowości G. i 500zł z tytułu wykonania budki piwnej. Na poczet należnego wynagrodzenia powód otrzymał od pozwanego kwotę 1.200zł i dlatego

też, na podstawie art. 627 k.c., Sąd zasądził od T. S. na rzecz F. P. (1) kwotę 6.900zł / 8.100zł – 1.200zł / z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2012r. do dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł, na podstawie art. 359§1 k.c., 481§ 1 i §2 k.c., art. 455 k.c.

Jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie / art. 455 k.c. /. Pozwany został wezwany do zapłaty wynagrodzenia za wykonane dzieło, w dniu 8 listopada 2012r. / data doręczenia odpisu pozwu /. Mając na uwadze treść powołanego powyżej art. 455 k.c., pozwany winien spełnić zobowiązanie niezwłocznie, czyli następnego dnia po wezwaniu do zapłaty i w konsekwencji pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego od dnia 10 listopada 2012r. i od tej daty Sąd zasądził ustawowe odsetki.

W pozostałym zakresie, ponad zasądzoną kwotę 6.900zł oraz co do żądania zasądzenia ustawowych odsetek za okres od 1 sierpnia 2010r. do 9 listopada 2012r., Sąd uznał żądanie powoda za nieuzasadnione i jako takie podlegające oddaleniu.

Przewidziane w art. 628§1 k.c. sposoby ustalenia wysokości wynagrodzenia mają charakter subsydiarny i stanowią normy interpretacyjne odnoszące się do sytuacji, w których strony umowy o dzieło nie określiły w niej wysokości wynagrodzenia / albo podstaw do jego ustalenia /. Niewskazanie w umowie o dzieło wysokości wynagrodzenia lub podstaw do jego ustalenia nie przesądza o tym, że jest to umowa nieodpłatna. Określony w art. 628§1 zdania drugie i trzecie k.c. sposób ustalania treści stosunku umowy o dzieło jest zasadny w wypadku powstania wątpliwości, czy zawarta umowa ma charakter nieodpłatny, a w związku z tym, czy spełnia minimalne wymogi normatywne umowy o dzieło wskazane w art. 627 k.c.

W realiach rozpoznawanej sprawy, strony stosunku zobowiązaniowego ustaliły wysokość należnego powodowi wynagrodzenia i powyższe ustalenia stanowią podstawę do zasądzenia na rzecz F. P. (1) niezapłaconego wynagrodzenia za wykonane dzieło. Podstawą do ustalenia wynagrodzenia nie może być wartość dzieła ustalona przez biegłego I. B., albowiem strony postępowania, w zawartej umowie, ustaliły wysokość wynagrodzenia, co skutkuje wyłączeniem ustalenia wysokości w sposób określony w art. 628§1 zdanie drugie i trzecie k.c.

Sąd uznał, iż w rozpoznawanej sprawie, powód, którego obciążał obowiązek dowodzenia, nie wykazał i nie udowodnił dokładnej daty wykonania i odebrania przez pozwanego dzieła, a tym samym daty pozostawiania przez T. S. w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, w szczególności nie udowodnił, iż powyższą datą jest dzień 1 sierpnia 2010r. z tych też względów, Sąd uznał, iż datą wezwania pozwanego do spełnienia świadczenia pieniężnego jest dzień doręczenia odpisu pozwu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Koszty procesu wynosiły 4.652zł i zostały w całości poniesione przez powoda. Na powyższą kwotę złożyła się opłata od powództwa w łącznej wysokości 735zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17zł i zaliczka na opinie biegłego w wysokości 1.500zł

Powód przegrał sprawę w 39%, a pozwany przegrał sprawę w 61% / $6.900zł : 11.341zł \times 100\% = 61\%$ /. Powód powinien ponieść koszty sądowe w kwocie $1.814,28zł / 4.652zł \times 39\%$ /, poniósł je w wysokości 4.652zł, należało, zatem zasądzić na jego rzecz od pozwanego kwotę $2.837,72zł / 4.652zł - 1.814,28zł /$, o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / t. j. Dz. U. z 2014r., poz.1025 ze zm. / w zw. z art. 100 zdanie drugie k.p.c. Sąd stosunkowo rozliczył nieuiszczone koszty procesu i obciążył strony procesu uiszczonym tymczasowo ze Skarbu Państwa wynagrodzeniem biegłego w wysokości 572,69zł, w takim samym zakresie, w jakim strony przegrały sprawę, nakazując pobrać od powoda F. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 223,35zł, od pozwanego T. S. zaś kwotę 349,34zł, jak w punktach czwartym i piątym wyroku.

Na podstawie §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych / Dz. U. poz. 1804 / w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z §15 pkt 1 w zw. z §2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu / tj. Dz. U. z 2013r. poz. 490 ze zm. /, Sąd przyznał i nakazał wypłacić radcy prawnemu K. N. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęczycy kwotę 2.952zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu T. S..